

Les polítiques d'igualtat necessiten menys actes i més actuacions

El passat cap de setmana el bon amic Fèlix Larrossa, regidor de Turisme de l'Ajuntament de Lleida, reflexionava a les xarxes socials sobre el fet que calgui celebrar anyalment un dia de la dona. I ens preguntava: ¿voleu dir que no hauria de celebrar-se cada dia?

El que venia a dir Fèlix Larrossa és que potser hauríem d'actuar sempre, tots plegats, de manera que les accions no fessin necessàries tantes declaracions vint-i-quatre hores a l'any.

Comparteixo el seu plantejament.

Ahir dilluns al vespre, a la seu del Consell General, amb motiu de la celebració del Dia internacional de la dona es va fer un col·loqui: *Desmuntant estereotips: progrés per a tothom*.

L'acte fou organitzat conjuntament pel Consell General, el Govern i el Comú d'Andorra la Vella.

No puc pas estar-me d'esmentar que em sembla paradoxal que l'hemicicle ubicat en el mateix edifici, dues plantes més

avall, fos l'escenari, l'abril de l'any passat, en el qual l'actual majoria va votar negativament la proposició de llei que havíem presentat per permetre la despenalització de l'aturada voluntària de l'embaràs en tres supòsits ben concrets i delimitats.

La majoria parlamentària –11 conselleres dones i 11 consellers– va decidir paritàriament que no es podia ni tan sols debatre la nostra proposició de llei ja que en van rebutjar la presa en consideració, que, en el llenguatge parlamentari que es fa servir al Consell General, vol dir que no s'admetia l'entrada a tràmit ni la presentació i posterior debat d'eventuals esmenes de modificació de la proposta.

En altres paraules, es va evitar el debat públic al Consell General.

La majoria d'un Consell General paritari decidia així que els drets de les dones d'Andorra no comprenien poder decidir lliurement, sense l'amenaça d'una sanció penal, interrompre voluntàriament un embaràs.

Ara fa pocs dies la majoria de DA imposava novament la censura sobre la despena-

lització de l'avortament rebutjant que la qüestió es pogués tractar al Consell General dels Joves que es reunirà aquest mes de març.

Ja poden anar presumint a les instàncies internacionals que Andorra té un parlament paritari amb igual nombre de conselleres i consellers si al capdavant les decisions que s'adopten, a partir d'aquella consigna tan poc democràtica de l'"ara no toca", van destinades a censurar les iniciatives parlamentàries –dels joves enguany, dels *grans* l'abril de l'any passat– que només pretenen plantejar un debat democràtic a l'entorn d'un clam de la societat civil. Una societat civil que no defensa pas l'avortament, sinó, cosa ben distinta, la despenalització de l'avortament. I encara no totalment, sinó només en tres supòsits ben delimitats.

Però no hi patiu: muts i a la gàbia. En el Consell General dels Joves, com en el dels *grans*, només ens deixen debatre el que toca. Si molesta, ni parlar-ne!

Pensava en tot això en l'entorn a la celebració a la seu del Consell General d'aquest

Dia internacional de la dona.

La reflexió del company Fèlix Larrossa que recordava a l'inici d'aquesta tribuna és ben encertada.

Em sembla que sota la majoria de DA es fan molts actes però ben poques actuacions.

La igualtat entre dones i homes és una condició necessària per al progrés per a tothom, el treball i la cohesió social.

El nostre grup parlamentari compta amb la dedicació pacient i constant de la consellera general Silvia Bonet en la promoció de les polítiques d'igualtat, al Consell General i, internacionalment, al Consell d'Europa.

Som conscients que encara queda molta feina per fer.

Durant l'etapa del nostre Govern ja vam fer els primers passos. Vam crear la secretaria d'Estat per a la Igualtat, vam començar a elaborar un pla nacional d'actuació per a la igualtat i vam crear també la Comissió Nacional per a la Igualtat.

El canvi de Govern va portar cap a l'arxiu o l'armari aquelles bones iniciatives. Ara en lloc de passos endavant i actuacions positives es fan actes.